

КНИЖКА ПЕТА

1945 — 1946

ГОДИНА 41

ПЪРВОТО АГЪНЦЕ

Днеска дядо се завърна
горе от баира,
под кожуха си загърнал
агънце игриво.

Цялото е бяло, чисто,
с тънички крачета,
на чело звезда лъчиста
ясно грее, свети.

Леко дядо го остави,
със уста подсвирна,
а пък моя бате Слави
кротко го прегърна.

Двама милваме го нежно,
песнички му пеем,
сладки думи му говорим, —
а то само блее!

Медно звънче му окачих
на вратлето тънко,
агънцето заподскача,
разля песен звънка.

Радка Станимирова

